

UCHWAŁA NR 2664/20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 16 września 2020 r.

W SPRAWIE:

odmowy udzielenia Wspólnocie Mieszkaniowej „Parkowa” w Skarżysku-Kamiennej ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie w całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych

NA PODSTAWIE:

art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1

Podejmuje się decyzję o odmowie Wspólnocie Mieszkaniowej „Parkowa” ul. Niepodległości 95 i 97, 26-110 Skarżysko-Kamienna udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie w całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15 stycznia 2020 r., zgodnie z treścią załącznika do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Załącznik Nr 1 do uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2664/20 z dnia 16.09.2020 r.

IR-XIV.432.3.64.2020

DECYZJA

Nr RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/05

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, z późn. zm.)

w sprawie:

wszczętej na wniosek Wspólnoty Mieszkaniowej „Parkowa”, ul. Niepodległości 95 i 97, 26-110 Skarżysko-Kamienna, działającej przez pełnomocnika: Radcę prawnego Magdalenę Piotrowską-Gawron - Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Zabawa 25, 30-653 Kraków z dnia 18 maja 2020 r.

w przedmiocie:

udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie w całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15 stycznia 2020 r. ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju

Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.03.03.00-26-0059/16-00

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 września 2020 r.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

odmówić Wspólnocie Mieszkaniowej „Parkowa” udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie w całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

W dniu 15 stycznia 2020 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego - jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014–2020 (zwany dalej: „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”) - wydał decyzję nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 określającą Wspólnocie Mieszkaniowej „Parkowa”, ul. Niepodległości 95 i 97, 26-110 Skarżysko-Kamienna (zwanej dalej: „Beneficjentem” lub „Stroną”) przypadającą do zwrotu kwotę środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwany dalej: „EFRR”) w łącznej wysokości: **61 233,52 zł (słownie: sześćdziesiąt jeden tysięcy dwieście trzydzieści trzy złote, 52/100)** z tytułu zwrotu części dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.03.03.00-26-0059/16-00 o dofinansowanie projektu nr RPSW.03.03.00-26-0059/16 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz ustalając termin naliczenia odsetek i sposób zapłaty.

W przewidzianym prawem terminie Strona nie złożyła wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, o którym mowa w art. 207 ust. 12a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych” lub „u.f.p.”) ani nie wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargi na decyzję w terminie 30 dni od jej doręczenia. Tym samym decyzja Instytucji Zarządzającej nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15 stycznia 2020 r., zwana dalej „decyzją o zwrocie”, stała się ostateczna i wykonalna.

W dniu 18 maja 2020 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynął wniosek z dnia 8 maja 2020 r. Beneficjenta działającego przez pełnomocnika Radcę prawnego Magdalenę Piotrowską-Gawron - Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Zabawa 25, 30-653 Kraków w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań poprzez umorzenie w całości

należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w decyzji o zwrocie.

Pełnomocnik w uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi w formie umorzenia w całości należności wraz z odsetkami wskazał, że „(...) należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. ...W związku z powyższym dla Beneficjenta oznacza to, że może ubiegać się on o ulgę w spłacie zobowiązań z tytułu wskazanych należności.”

W uzasadnieniu niniejszego wniosku Pełnomocnik powołując się na art. 64 ust. 2 pkt a ustawy o finansach publicznych wskazał, że „(...) Organ może umarzać wskazane należności w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym”.

Pełnomocnik stwierdził, że „...Sytuacja finansowa Wspólnoty Mieszkaniowej jednoznacznie wskazuje, iż po pierwsze nie jest ona w stanie zaspokoić zobowiązania pieniężnego nałożonego ww. decyzją, ponadto wszelkie próby egzekucji spłaty ww. należności spowoduje szczególną dolegliwość dla zobowiązanego w postaci nadmiernego obciążenia finansowego bądź innych ciężkich skutków tj. chociażby problem z zapłatą za media dostarczane do budynków, czy za konieczne do przeprowadzenia naprawy i remonty niezbędne do prawidłowego i codziennego użytkowania części wspólnych.”, załączając do niniejszego wniosku dokument pn. „Wynik finansowy Wspólnoty Mieszkaniowej za 2019” z którego wynika, że zobowiązana Wspólnota Mieszkaniowa ukończyła rok ze stratą w wysokości: **-11 305,23 zł.**

Pełnomocnik dalej powołując się na orzeczenia Sądów Administracyjnych wskazał, że „(...) przez ważny interes zobowiązanego należy rozumieć zdarzenia losowe oraz sytuacje osobiste, rodzinne, zdrowotne czy też ekonomiczne (dotyczące majątku, dochodów, wydatków, możliwości płatniczych), które w okolicznościach konkretnego przypadku nie pozwalają na spłatę należności publicznoprawnych bez szczególnej dolegliwości dla zobowiązanego w postaci nadmiernego obciążenia finansowego bądź innych ciężkich skutków.”

Pełnomocnik podniósł, że zachodzi przesłanka wynikająca z art. 64 ust. 1 u.f.p. „(...) uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne (...)”. Zdaniem Strony „...Ani formy zabezpieczenia ani egzekucja należności nie umożliwią spłaty nałożonych zobowiązań, podkreślenia wymaga, iż nie wynika to oczywiście z niechęci czy uchylania się od płatności, czy też nie jest to spowodowane złą wolą Beneficjenta.”

Pełnomocnik dalej wskazał, że „(...) w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze Wspólnotą Mieszkaniową, która nie ma możliwości zarobkowych, a sytuacja finansowa Beneficjenta nie ulegnie polepszeniu.”

Według Pełnomocnika „(...) fakt uzyskania tytułu wykonawczego wobec Wspólnoty Mieszkaniowej, i zajęcie konta Wspólnoty nie spowoduje zaspokojenia należnej kwoty, a jedynie rozpocznie się bardzo trudna, kosztowna dla Instytucji Zarządzającej i bezskuteczna egzekucja.”

Do wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań Pełnomocnik załączył:

- 1) Wynik finansowy Wspólnoty Mieszkaniowej za 2019,
- 2) Opłaty właścicieli Wspólnoty Mieszkaniowej „Parkowa” w 2019 r. (naliczenia),
- 3) Karta planowanego rozliczenia kredytu do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Kielcach,
- 4) pełnomocnictwo oraz opłatę skarbową w kwocie: 17,00 zł do pełnomocnictwa.

Z przedstawionego przez Pełnomocnika dokumentu pn.: „Opłaty właścicieli Wspólnoty Mieszkaniowej „Parkowa” w 2019 r.” łącznie wyniosły: 42 093,17 zł.

W powyższych opłatach uwzględniono:

- 1) dzierżawę pojemników: 240,00 zł,
- 2) energię elektryczną: 398,04 zł,
- 3) fundusz remontowy: 23 205,02 zł,
- 4) obsługę bankową: 159,36 zł,
- 5) pogotowie awaryjne: 398,04 zł,
- 6) pozostałe usługi: 1 034,16 zł,
- 7) ubezpieczenie nieruchomości: 795,73 zł,
- 8) wodę i kanalizację: 8 658,38 zł,
- 9) wywóz nieczystości: 3 624,00 zł,
- 10) zarządzanie nieruchomością: 3 580,44 zł.

Załączonym dokumentem pn.: „Karta planowanego rozliczenia kredytu” Strona poinformowała Organ o zaciągniętym przez Wspólnotę Mieszkaniową kredycie w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Kielcach na kwotę: 176 559,29 zł z okresem spłaty do 2033 roku. Strona wskazała, że wysokość kwartalnej raty spłaty kredytu wynosi: 3 071,00 zł wraz z odsetkami.

Załączony przez Pełnomocnika dokument pn. „Wynik finansowy Wspólnoty Mieszkaniowej „Parkowa” za 2019” zawiera błędy rachunkowe, gdyż wykazane przychody Strony wyniosły: 15 436,32 zł, koszty jakie poniosła wyniosły: 30 564,80 zł, natomiast wynik finansowy wynosi: **-11 305,23 zł**. Błąd rachunkowy polega na tym, że przychody pomniejszone o koszty nie dają wyniku finansowego w kwocie: **-11 305, 23 zł**.

W związku z wszczętym postępowaniem administracyjnym przez Stronę pismem z dnia 3 czerwca 2020 r., znak: IR-XIV.432.3.64.2020 Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Stronę o konieczności dodatkowego udokumentowania sytuacji majątkowej i finansowej za lata od 2016 do 2019 oraz za okres od stycznia do kwietnia 2020.

Stosownie do art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, Strona została poinformowana, że organ administracji publicznej obowiązany jest zapewnić Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Zgodnie z treścią art. 7 „k.p.a.”, w toku postępowania organy administracji publicznej podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Na podstawie art. 79a § 1 i 2 „k.p.a.” Organ wskazał w zawiadomieniu, że dotychczas nie zostały wykazane zależne od Strony przesłanki pozytywnego rozpatrzenia wniosku, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem zawartym we wniosku wszczynającym postępowanie. Przedmiotowe pismo Strona odebrała w dniu 18 czerwca 2020 r. Zawiadomienie to pozostało bez odpowiedzi.

W związku z powyższym w dniu 7 lipca 2020 r., Instytucja Zarządzająca sporządziła zawiadomienie, pismo znak: IR-XIV.432.3.64.2020, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez umorzenie w całości należności wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, której wysokość została określona w ostatecznej decyzji nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15 stycznia 2020 r. W terminie 7 dni od daty doręczenia tego zawiadomienia, Strona mogła zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, ul. Sienkiewicza 63.

Jednocześnie, zgodnie z art. 36 § 1 „k.p.a.” Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Stronę, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań sprawa zostanie załatwiona do dnia 30 września 2020 r. Na podstawie art. 37 § 1 „k.p.a.” Organ poinformował również Stronę o przysługującym prawie wniesienia ponaglenia do organu prowadzącego postępowanie w przypadku uznania, że zachodzi: bezczynność organu, czyli niezakończona sprawa w terminie określonym w art. 35 „k.p.a.” lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 lub przewlekłość postępowania, czyli prowadzenie postępowania trwa dłużej niż to jest niezbędne do załatwienia sprawy. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez Stronę w dniu 10 lipca 2020 r. Strona nie skorzystała z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym.

W dniu 20 lipca 2020 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach Departament Inwestycji i Rozwoju wpłynął wniosek Strony z dnia 16 lipca 2020 r. o przywrócenie terminu na złożenie dodatkowych dokumentów księgowych do zbadania stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

Pełnomocnik uzasadniając złożenie niniejszego wniosku napisał: „(...) iż z uwagi na panujący stan epidemii COVID-19 biuro zarządcy nieruchomości, a w tym obsługa księgowa Wspólnoty Mieszkaniowej była w znacznym stopniu utrudniona i ograniczona do 10 lipca 2020 r. co skutkowało niemożnością skompletowania wymaganych dokumentów.”

Dalej Pełnomocnik uzasadniał "...W sytuacji jednak nie uznania ww. za skutecznie złożony działając, na podstawie art. 10 § 1 ustawy „k.p.a.” uzupełniam materiał dowodowy niezbędny do pozytywnego rozpatrzenia wniosku Beneficjenta.”.

W przedmiotowym wniosku z 16 lipca 2020 r. Pełnomocnik wyjaśnił, że „...Wpłaty mieszkańców dotyczą tylko czynszów naliczonych zgodnie z powierzchnią mieszkalną. Za każdy miesiąc naliczone jest dla całej Wspólnoty: 3 807,48 zł za wszystkie czynsze. Mieszkańcy nie dokonują żadnych „pozostałych” wpłat (...), natomiast opisując stan majątku ruchomego i nieruchomego wyjaśnił, że „(...)Wspólnota Mieszkaniowa nie posiada żadnego majątku (4 pojemniki na śmieci)”. Jednocześnie w odniesieniu do stanu konta funduszu remontowego Pełnomocnik poinformował, że „(...)Stan konta funduszu remontowego (stawka 3 zł/m²), na dzień 31.12.2019 wyniósł: 10 063,43 zł oraz stan konta funduszu remontowego na dzień 30.05.2020 wyniósł: 10 532,29 zł. Naliczenia na FR wyniosły: 1 989,00 zł, z czego spłacana jest pożyczka z WFOŚ w wysokości: 1 408,60 zł/kwartalnie tak jak w harmonogramie spłaty: 3 071,00 zł kapitał + 1 154,81 zł odsetki = 4 225,81 zł /kwartał czyli na miesiąc: 1 408,60 zł.”.

Pełnomocnik Strony do ww. wniosku o przywrócenie terminu przedłożył nowe dokumenty w celu uzupełnienia materiału dowodowego w sprawie, tj.:

- 1) Wynik finansowy Wspólnoty Mieszkaniowej za 2020 (I-V.2020),
- 2) Wynik finansowy Wspólnoty Mieszkaniowej za 2019 (poprawiony),
- 3) Deklaracje CIT -8 „zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych” za lata: 2016, 2017 oraz 2018 (brak załączonej 2 i 4 strony),
- 4) Deklaracje CIT -8/0 „informacja o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz o dochodach wolnych i zwolnionych od podatku” za lata: 2016, 2017,
- 5) Wyciągi z rachunków bankowych.

Z załączonego do wniosku o przywrócenie terminu poprawionego dokumentu pn. „Wynik finansowy za 2019” należy wnioskować, że przychody Strony wyniosły: 15 436,32 zł, koszty stanowiły kwotę: 26 741,55 zł, co dało ogółem wynik finansowy za 2019 r. w wysokości: **-11 305,23 zł**. Natomiast przychody wynikające z utrzymania części wspólnej Wspólnoty Mieszkaniowej za 2019 r. wyniosły: 6 365,77 zł, koszty w wysokości: 22 918,30 zł, dały wynik finansowy na koniec 2019 r. stratę w wysokości: -16 552,53 zł. Do utrzymania części wspólnej w ogólnej kwocie **przychodów** w wysokości: 6 365,77 zł Wspólnoty Mieszkaniowej uwzględniono: zarządzanie nieruchomością: 3 580,20 zł, pogotowie awaryjne: 397,80 zł, ubezpieczenie budynku: 795,73 zł, pozostałe usługi: 1 034,16 zł, obsługę bankową: 159,84 zł oraz wpływy za energię elektryczną: 398,04 zł.

Do utrzymania części wspólnej w ogólnej kwocie **kosztów** w wysokości: 22 918,30 zł Wspólnoty Mieszkaniowej uwzględniono: zarządzanie nieruchomością: 3 580,20 zł, pogotowie awaryjne: 397,80 zł, ubezpieczenie budynku: 912,00 zł, pozostałe usługi: 0,00 zł, obsługę bankową: 194,03 zł, koszty energii elektrycznej: 437,44 zł oraz **zwrot dotacji unijnych – Decyzja UM WŚ 00-26-0059/16-2019/06 w wysokości: 17 396,83 zł**. Wspólnota Mieszkaniowa za media w 2019 r. wykazała przychody w kwocie: 9 070,55 zł, natomiast wygenerowane koszty wyniosły: 3 823,25 zł, co dało wynik finansowy za media w kwocie: 5 247,30 zł. Kwota w wysokości:

5 206,55 zł stanowiła sumę przychodu z zaliczek na dostarczenie wody i kanalizacji, nie generując w badanym okresie kosztów, a wywóz nieczystości w 2019 r. wynosił: 3 624,00 zł. Przychody z tytułu dzierżawy pojemników w 2019 r. wyniosły: 240,00 zł a koszty z tego tytułu wyniosły: 199,25 zł, co dało wynik finansowy w wysokości: 40,75 zł. W niniejszym dokumencie ujęto nadwyżkę z eksploatacji z 2018 r. która wyniosła: 7 647,33 zł, natomiast naliczenia z tytułu zaliczek na fundusz remontowy w 2019 r. wyniosły: 23 205,02 zł.

Z ww. dokumentu poprawionego „Wyniku finansowego za 2019” wynika, że stan środków na rachunku bankowym - podstawowym w 2019 r. wyniósł: 7 474,31 zł, na rachunku bankowym - remontowym wyniósł: 900,59 zł a na rachunku kredytowym - niewykorzystany kredyt w wysokości: 10 079,01 zł, co łącznie dało środki na rachunkach bankowych w wysokości: **18 453,91 zł**.

Natomiast w załączonym do wniosku o przywrócenie terminu przez Pełnomocnika „Wyniku finansowym za 2020 od I-V”, wykazano, że przychody Strony w tym okresie wyniosły: 9 092,40 zł a koszty: 75 353,10 zł, co dało wynik finansowy ze stratą w wysokości: **-66 260,70 zł**. Stan rachunku bankowego - podstawowego, w okresie od stycznia do maja 2020 r. wyniósł: 18 276,34 zł, rachunku bankowego - remontowego wyniósł: 900,59 zł, zaś rachunku bankowego - wyodrębnionego na kredyt: 3 331,69 zł, co łącznie wykazało środki na rachunkach bankowych w kwocie: **22 508,62 zł**.

W przekazanych przez Pełnomocnika dokumentach pn.: „Deklaracje: „CIT-8” i „CIT -8/0” Strona przedstawiła następujące informacje finansowe:

1) z deklaracji CIT -8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2016 r. wynika, że przychody Strony wyniosły: 36 903,05 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły: 12 526,51 zł, co wykazało dochód Wspólnoty Mieszkaniowej w wysokości: 24 376,54 zł, z CIT -8/0 informacji o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz o dochodach wolnych i zwolnionych od podatku za 2016 r. dochód Strony wyniósł: **24 376,54 zł**,

2) z deklaracji CIT -8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2017 r. wynika, że przychody Strony wyniosły: 40 546,09 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły: 40 147,58 zł a dochód Wspólnoty wyniósł: 398,51 zł, z CIT -8/0 informacji o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz o dochodach wolnych i zwolnionych od podatku za 2017 r. dochód Strony wyniósł: **398,51 zł**,

3) z deklaracji CIT -8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2018 r. analiza sytuacji finansowej jest utrudniona, ponieważ do ww. deklaracji nie załączono 2 i 4 strony, dotyczącej uzyskanych przychodów i poniesionych kosztów. Z załączonej deklaracji wynika, że strata Strony w 2018 r. wyniosła: -2 829,62 zł. Strona nie przedstawiła deklaracji CIT -8/0 za 2018 r.

Pełnomocnik w załączeniu do wniosku o przywróceniu terminu przekazał również wyciągi bankowe Wspólnoty Mieszkaniowej w okresie od marca 2020 r. do maja 2020 r. w tym:

1) z okresu od 01.04.2020 do 30.04.2020:

- z wyciągu bankowego o nr: 17102026290000900203247699 „fundusz remontowy”, saldo początkowe i końcowe wyniosło: 900,59 zł (brak operacji na koncie),

2) z okresu od 01.05.2020 do 30.05.2020:

- z wyciągu bankowego o nr: 69102026290000970203247681 „rachunku podstawowego” saldo poprzednie na rachunku wynosiło: 15 870,33 zł, obroty „MA” wynosiły: 4 124,34 zł, a obroty „WN” wynosiły: -1 718,33 zł, co dało saldo końcowe w wysokości: 18 276,34 zł,
- z wyciągu bankowego o nr: 51102026290000960203637121 „rachunek wyodrębnionych wpływów” saldo poprzednie rachunku wynosiło: 6 352,69 zł a saldo końcowe wykazało: 3 331,69 zł, gdzie obroty „WN” wyniosły: -3 021,00 zł,

3) z okresu od 01.06.2020 do 30.06.2020:

- z wyciągu bankowego o nr: 69102026290000970203247681 „rachunku podstawowego” saldo poprzednie wyniosło: 18 276,34 zł, obroty „MA” (stan wpłat środków finansowych) wyniosły: 4 223,99 zł, obroty „WN” (stan wypłat środków) wyniosły: -6 369,08 zł, natomiast saldo końcowe tego rachunku wynosiło: 16 131,25 zł,
- z wyciągu bankowego o nr: 51102026290000960203637121 „rachunek wyodrębnionych wpływów” saldo poprzednie wynosiło: 3 331,69 zł, saldo końcowe rachunku wynosiło: 3 311,40 zł, gdzie obroty „WN” wynosiły w kwocie: -20,29 zł,
- z wyciągu bankowego o nr: 17102026290000900203247699 „fundusz remontowy” saldo rachunku początkowego i końcowego wynosiło: 900,59 zł (brak operacji na rachunku).

Beneficjent nie przedstawił wszystkich wyciągów bankowych wskazanych w piśmie z dnia 03.06.2020 r. oraz nie przedłożył wyjaśnień w tej sprawie.

Stosownie do art. 10 § 1 „k.p.a.” Instytucja Zarządzająca w dniu 4 sierpnia 2020 sporządziła zawiadomienie, pismo znak: IR-XIV.432.3.64.2020, w którym Strona została poinformowana, że organ administracji publicznej obowiązany jest zapewnić Stronie czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W terminie 7 dni od daty doręczenia tego zawiadomienia, Strona mogła zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, ul. Sienkiewicza 63. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez Stronę w dniu 17 sierpnia 2020 r. Strona nie skorzystała z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje:

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o udzielenie ulgi, ma obowiązek dokonania własnych ustaleń faktycznych i oceny prawnej dokonując analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania Instytucja Zarządzająca przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności dokumentacji przedłożonej przez Stronę wraz z uwzględnieniem treści wniosku z uzasadnieniem, a także pełną analizę przytoczonych przez Stronę okoliczności, na których oparła swój wniosek, w tym sytuacji finansowej, co pozwoliło na ustosunkowanie się do przedmiotowego wniosku.

Organ pomimo braku obowiązku poszukiwania materiału dowodowego w analizowanej sprawie, poinformował Stronę w piśmie z dnia 3 czerwca 2020 r. o konieczności przekazania kompletnej informacji finansowej (tj. wskazano minimalny zakres wymaganych informacji) oraz dodatkowo rozpoznał sytuację finansową Strony i ustalił ww. fakty, które wniosły znaczące wątpliwości co do wiarygodności i kompletności złożonej przez Stronę dokumentacji:

1)

Strona na etapie ubiegania się o dofinansowanie ww. projektu załączyła do dokumentacji sprawozdanie pn. „Wynik finansowy za 2016” z którego wynika, że Wspólnota Mieszkaniowa osiągnęła **wynik finansowy w wysokości: 6 560,48 zł**, natomiast dokument ten nie został przedłożony w toku niniejszego postępowania, a które Organ wskazał do dostarczenia w piśmie z dnia 3 czerwca 2020 r.

W ww. dokumencie pn. „Wynik finansowy za 2016” wskazano, że przychody Strony wyniosły: 15 193,92 zł, a koszty jakie poniosła Wspólnota Mieszkaniowa w podanym okresie wyniosły: 9 343,96 zł, co dało **wynik finansowy za 2016 r. w wysokości: 6 560,48 zł**. Natomiast z załączonego sprawozdania CIT -8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2016 r. przychody Strony wyniosły: 36 903,05 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły: 12 526,51 zł oraz **dochód za 2016 r. wyniósł: 24 376,54 zł**. Z załączonego CIT -8/0 informacji o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz o dochodach wolnych i zwolnionych od podatku **za 2016 r. dochód Wspólnoty Mieszkaniowej wyniósł: 24 376,54 zł**.

Do akt sprawy Pełnomocnik załączył więc dokumenty tj.: CIT-8 i CIT-8/O wykazujące inne kwoty przychodów, kosztów i wyniku finansowego za 2016 r. Wspólnoty Mieszkaniowej od ujętych w dokumencie „Wynik finansowy za 2016” (będących w posiadaniu Organu) z tego samego okresu czasu, co rodzi kolejne wątpliwości co do wiarygodności ujętych w nich danych finansowych.

2)

Do wniosku o przywrócenie terminu Strona załączyła deklarację CIT -8 i CIT -8/0 za 2017 r. Z deklaracji CIT-8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych przychody Strony wyniosły: 40 546,09 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły: 40 147,58 zł a dochód Wspólnoty wyniósł: 398,51 zł i jest tożsamy z wskazanym w deklaracji CIT -8/0.

Natomiast Organ nie miał możliwości analizy dokumentu pn. „Wynik finansowy za 2017 r.” a tym samym sytuacji finansowej, gdyż Strona nie dostarczyła dokumentów wskazanych w piśmie z dnia 3 czerwca 2020 r., tj. przedstawiającego wyniku finansowego z tego okresu oraz nie przedłożyła w tej sprawie wyjaśnień.

3)

W załączonym sprawozdaniu CIT -8 za 2018 r. brakuje 2 i 4 strony, dotyczących uzyskanych przychodów i poniesionych kosztów. Z załączonego sprawozdania CIT -8 zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za 2018 r. Wspólnota Mieszkaniowa „Parkowa” wykazała stratę w wysokości: -2 829,62 zł. Z przedłożonej dokumentacji przez Pełnomocnika na temat sytuacji majątkowo-finansowej Wspólnoty Mieszkaniowej Pełnomocnik do akt sprawy nie załączył sprawozdania CIT -8/0 za 2018 r.

Z kolei takie działanie Strony może wskazywać na zatajanie, ukrywanie faktycznych osiągniętych dochodów Wspólnoty Mieszkaniowej za 2018 rok.

4)

Zgodnie z przedłożoną informacją przez Pełnomocnika na temat sytuacji finansowej Strony w 2019 r., zostały przekazane dokumenty zawierające niespójne dane finansowe, gdyż do wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań załączono dokument „Wynik finansowy za 2019” w którym wykazano błędy rachunkowe ponieważ wykazane przychody wyniosły: 15 436,32 zł, koszty jakie poniosła wyniosły: 30 564,80 zł, natomiast wynik finansowy wyniósł: **-11 305,23 zł**. Błąd rachunkowy polega na tym, że przychody pomniejszone o koszty nie dają wyniku finansowego w kwocie: **-11 305, 23 zł**. Natomiast z załączonego do wniosku z dnia 16 lipca 2020 r. poprawionego dokumentu „Wynik finansowy za 2019”, wynika, że przychody Strony wyniosły: 15 436,32 zł, a koszty jakie poniosła Wspólnota Mieszkaniowa w tym okresie zostały poniesione w niższej kwocie tj.: 26 741,55 zł, co dało wynik finansowy za 2019 r. ze **stratą w wysokości: -11 305,23 zł**.

Z analizy przedłożonych przez Stronę ww. dokumentów wysunięto wniosek, iż w dokumentacji zawarto niespójną informację na temat wyniku finansowego Wspólnoty Mieszkaniowej na koniec 2019 r.

Do akt sprawy Pełnomocnik załączył różne kwoty przychodów i strat Wspólnoty Mieszkaniowej z tego samego okresu czasu, co rodzi wątpliwości co do wiarygodności podanych danych i sporządzanych dokumentów finansowych.

5)

W przedłożonych do wniosku o ulgę sprawozdaniach brakuje podpisów na dokumentach osób reprezentujących Wspólnotę Mieszkaniową.

Przedstawienie przez Stronę takich dokumentów budzi wątpliwość, co do wiarygodności danych finansowych oraz ważności dokumentacji.

Takie działania Strony nie służą pozytywnemu rozpatrzeniu wnioskowanej ulgi.

W tak ustalonym stanie faktycznym Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż nie jest zasadne wydanie decyzji o udzieleniu przedmiotowej ulgi.

Zgodnie z art. 61 ust.1 pkt 1 „u.f.p.” organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności jest Instytucja Zarządzająca. Zapisy niniejszej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość umarzania należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publiczno-prawnych. Należności publiczno-prawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 ustawy o finansach publicznych do niepodatkowych należności o charakterze publiczno-prawnym należą również należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

W uzasadnieniu przyczyn złożenia niniejszego wniosku o udzielenie ulgi Strona wskazała niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody i trudnych do odwrócenia skutków, polegających na pogorszeniu sytuacji materialnej mieszkańców. W złożonym wniosku o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań Pełnomocnik pisze „...Gdyby nawet doszłoby do zajęcia ww. zaliczek to skutkiem tego byłoby generowanie kolejnych długów czy też odcięcie mediów, a więc mielibyśmy do czynienia z tzw. ciężkimi skutkami egzekucji dla Beneficjenta, co również uzasadnia zastosowanie instytucji umorzenia należności.”.

Ponadto Organ pragnie zauważyć, że ww. obowiązek Instytucji Zarządzającej polegający na zapewnieniu należytego zarządzania środkami pomocy publicznej Unii Europejskiej realizowany jest m.in. poprzez niezwłoczne odzyskiwanie środków podlegających zwrotowi w ramach programu regionalnego.

Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w Wyroku z dnia 30 lipca 2015 r. (sygn. akt. I SA/Ol 293/15) obowiązek ten jest realizowany m.in. poprzez niezwłoczne odzyskiwanie kwot środków publicznych podlegających zwrotowi. Zaniechanie tego obowiązku stanowi oczywiście naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Z ekonomicznego punktu widzenia niezwrócone środki do Komisji Europejskiej będą obciążać budżet Województwa Świętokrzyskiego. Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, iż żadne okoliczności nie przemawiają za kredytowaniem przez Województwo Świętokrzyskie spłaty należności publiczno - prawnych, w sytuacji gdy Zobowiązana posiada środki na ich spłatę (potwierdzone środki finansowe na rachunkach bankowych Wspólnoty Mieszkaniowej).

W ramach zabezpieczenia realizacji przedmiotowego Projektu Strona zaproponowała na rzecz Województwa Świętokrzyskiego zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z zawartej Umowy o dofinansowanie.

Organ ponownie podkreśla, że zgodnie z treścią Umowy o dofinansowanie Projektu, w przypadku, gdy Beneficjent nie dokonał w wyznaczonym terminie zwrotu należnych środków, Instytucja Zarządzająca podejmuje czynności zmierzające do odzyskania należnych środków dofinansowania z wykorzystaniem dostępnych środków prawnych, w szczególności uruchomienie zabezpieczenia, o którym mowa w § 10 tejże Umowy. Koszty czynności zmierzających do odzyskania nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania obciążają Beneficjenta.

Podsumowując powyższe rozważania, dotyczące wystąpienia przesłanki ważnego interesu Zobowiązanego uzasadniającego udzielenie ulgi w spłacie powstałego zadłużenia, mając na uwadze powołane orzecznictwo oraz materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, Instytucja Zarządzająca ustaliła, że w przedmiotowej sprawie powyższa przesłanka nie wystąpiła.

Odnosząc się natomiast do drugiej przesłanki udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań tj. zaistnienia interesu publicznego, na wstępie należy podkreślić, że z przedstawionych przez Stronę dokumentów finansowych wynika, iż Wspólnota Mieszkaniowa posiada na rachunkach bankowych środki finansowe. W tym miejscu należy jednoznacznie zaznaczyć, iż co prawda interesem publicznym jest ograniczenie wydatków Państwa np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc z opieki społecznej, ale sytuacja Strony może zostać naprawiona bez pomocy Państwa, ponieważ mieszkańcy regularnie co miesiąc dokonują wpłat na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej.

W ocenie Instytucji Zarządzającej kolejnym argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku ważnego interesu publicznego, jest fakt, że kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w części ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które

mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowane w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie.

Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Organ jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia. Dodatkowo, nieskorzystanie z uruchomienia wskazanego przez Stronę zabezpieczenia realizacji Projektu, naruszałoby zasadę równego traktowania beneficjentów środków unijnych.

Mając na uwadze powyższe, Strona miała świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na niej, a co za tym idzie powinna również odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wykrycia przez organy kontrolne nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego Projektu, bądź zaistnienia okoliczności uniemożliwiających dalszą realizację Projektu.

Jak już powyżej podkreślono – powyższe zabezpieczenie temu celowi właśnie miało służyć, o czym Strona była w pełni świadoma przystępując do Projektu i składając przedmiotowe zabezpieczenie, a ponadto nie wywiązała się ona z obowiązujących ją procedur wydatkowania środków unijnych, co w sposób oczywisty musiało się wiązać z żądaniem zwrotu dofinansowania.

Należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie szczególnie interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania Beneficjentów. Zobowiązana, która nie zrealizowałaby Projektu z powodu własnych zaniedbań, zatrzymałaby środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, które to jednak musiałyby zostać zwrócone do UE ze środków własnych Województwa Świętokrzyskiego – środków, które nie są przewidziane w budżecie Województwa Świętokrzyskiego.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Instytucji Zarządzającej należy wskazać, że obecna sytuacja finansowa Strony nie stanowi podstawy do umorzenia całości należności wraz z odsetkami od powstałego zobowiązania.

Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (tzw. ustawa wdrożeniowa) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada Instytucja Zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest Zarząd Województwa. Do zadań Instytucji Zarządzającej należy między innymi:

- 1) zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu,
- 2) dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów,

- 3) prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego,
- 4) nakładanie korekt finansowych,
- 5) odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, lub w decyzji o dofinansowaniu projektu.

Organ ponownie podkreśla, że przystępując do konkursu w ramach jakiegokolwiek działania, każdy Wnioskodawca jest obowiązany zapoznać się z zasadami konkursu, wytycznymi i obowiązującymi przepisami prawa. Postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w postaci umorzenia nie rozstrzyga, co do zasadności nałożonej korekty finansowej, bo tę zasadność już rozstrzygnięto w decyzji nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01, która stała się ostateczna.

Mając na uwadze § 11 ust. 1 Umowy o dofinansowanie: „Dofinansowanie wypłacane jest Beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez Beneficjenta, lub w jego imieniu zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie „(...)”.

W związku z powyższym, przedstawione przez Stronę zabezpieczenie prawidłowej realizacji Projektu w formie cesji praw z polisy ubezpieczeniowej oraz weksel własny in blanco z deklaracją wekslową zostało zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą stanowiąc podstawę dochodzenia zwrotu należności.

Pełnomocnik Beneficjenta w dniu 26 marca 2018 roku złożył do Instytucji Zarządzającej pismo informujące o zgodzie Wspólnoty Mieszkaniowej na dokonanie zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy w postaci weksla własnego in blanco wraz z deklaracją wekslową oraz dokonania cesji praw z polisy ubezpieczeniowej. Dodatkowo Pełnomocnik Strony do ww. sprawy załączył uchwały nr: 4 i 5 z dnia 19 lutego 2018 w tej sprawie na etapie ubiegania się o dofinansowanie projektu.

W umowie o dofinansowanie projektu, określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu. Przystępując do realizacji projektu nr RPSW.03.03.00-26-0059/16, Strona była świadoma swych praw i obowiązków jakie na niej ciążyą. Wskazane zabezpieczenie służyć ma właśnie takiemu celowi – uzyskaniu zwrotu środków w przypadku ich wydatkowania z naruszeniem procedur.

Należy również wskazać, że w momencie ubiegania się o dofinansowanie projektu w piśmie z dnia 10 marca 2018 r. Pełnomocnik wskazał, że „(...)sytuacja ekonomiczno-finansowa Beneficjenta jest stabilna. Zobowiązania Wspólnoty są regulowane terminowo i na bieżąco, brak jest należności przeterminowanych. Wobec WM nie toczą się żadne postępowania sądowe, czy administracyjne na

skutek, których mogłoby dojść do uszczuplenia majątku WM”, „(...) reprezentowana Wspólnota poprzez całkowitą regulację ustawową kwestii odpowiedzialności jest wiarygodnym i praktycznie zawsze wypłacalnym kontrahentem. Regulacja ta od razu chroni wierzycieli i tym samym daje pewność obrotu prawnego.”.

W ocenie Instytucji Zarządzającej brak jest spełnienia warunku ważnego interesu publicznego. Kwota przypadająca do zwrotu pochodzi ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowane w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie.

Ponadto środki podlegające odzyskaniu mogą być ponownie wykorzystane w ramach danego działania w danym okresie programowania. Taki stan faktyczny i prawny przemawia za brakiem interesu publicznego w udzieleniu przedmiotowej ulgi – umorzeniu należności wraz z odsetkami, gdyż spowodowałyby to niemożność wykorzystania tych środków na rzecz celów określonych w ramach działania wskazanego w programie operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego. Dodatkowo stanowiłoby to przejęcie tego zobowiązania przez Budżet Województwa Świętokrzyskiego, gdyż środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do Budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia. To naruszałoby zasady równego traktowania Beneficjentów środków unijnych.

Ponadto Strona informując we wniosku o trudnej sytuacji finansowej WM, powinna sobie zdawać sprawę, że Organ również musi dbać o interes publiczny. „Interes publiczny” to sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowej spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie on w stanie zaspokajać swoich potrzeb materialnych.

Ważny interes podatnika wymaga istnienia nadzwyczajnych okoliczności w sytuacji życiowej konkretnego podatnika, zdarzeń obiektywnie niezależnych od postawy, zachowania podatnika, na które podatnik nie mógł mieć wpływu nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności w danych okolicznościach, zaś interes publiczny oznacza, że za zastosowaniem wnioskowanej ulgi musi przemawiać konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak: sprawiedliwość, bezpieczeństwo oraz zaufanie obywateli do organów władzy.

Ponadto zawarta Umowa z Beneficjentem określa, iż w przypadku, gdy Beneficjent nie dokonał zwrotu w wyznaczonym terminie, Instytucja Zarządzająca podejmuje czynności zmierzające do odzyskania należnych środków dofinansowania z wykorzystaniem dostępnych środków prawnych, w szczególności zabezpieczenia, o którym mowa w § 11. Koszty czynności zmierzających do odzyskania nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania obciążają Beneficjenta.

Zgodnie z ustawą z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2019 r. poz. 737, z późn. zm.), zwana dalej „u.w.l.”, do zadań Wspólnot Mieszkaniowych nie należy gromadzenie majątku. Wspólnota Mieszkaniowa nie prowadzi działalności gospodarczej, a jej przychody stanowią przede wszystkim uiszczane przez właścicieli lokali zaliczki w formie bieżących opłat na

pokrycie kosztów zarządu nieruchomością wspólną, w tym na tzw. fundusz remontowy. Taka sytuacja nie odbiega od normy w porównaniu do innych Wspólnot Mieszkaniowych.

Za zobowiązania WM dotyczące nieruchomości wspólnej odpowiada Wspólnota Mieszkaniowa bez ograniczeń, a każdy właściciel lokalu - w części odpowiadającej jego udziałowi w tej nieruchomości (art. 17 „u.w.l.”) - odpowiedzialność zbiorowa wszystkich właścicieli.

Jeżeli podatnik (zobowiązany) powołuje się na przesłankę ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, musi wykazać, na czym one w jego konkretnym przypadku polegają (wyrok NSA z 23 września 1999 r., sygn. akt SA/Sz 1116/98). W sprawach ulg i zwolnień uznaniowych nie można odrzucić tezy, iż ciężar udowodnienia okoliczności, na które powołuje się wnioskodawca w swoim wniosku, powinien także spoczywać na samym zainteresowanym. Wnioskodawca bowiem, wskazując na przeszkody w zakresie możliwości finansowych, najczęściej sam dysponuje odpowiednimi dowodami mogącymi potwierdzić określone fakty. Organ pomimo braku obowiązku poszukiwania materiału dowodowego w analizowanej sprawie, poinformował Stronę w piśmie z dnia 03 czerwca 2020 znak: IR- XIV.432.3.64.2020 o konieczności przekazania kompletnej informacji finansowej (tj. wskazano minimalny zakres wymaganych informacji).

Organ na wniosek zobowiązanego może umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych „ważnym interesem zobowiązanego” lub „interese publicznym”.

W świetle art. 64 ust. 1 ustawy o finansach publicznych organ, rozpoznając wniosek o udzielenie pomocy w formie umorzenia spłaty należności, powinien w pierwszej kolejności badać, czy wystąpił ważny interes dłużnika lub interes publiczny. Dopiero wystąpienie tych przesłanek lub jednej z nich obliguje organ do badania dopuszczalności udzielenia pomocy (por. wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2014 r., II FSK 532/12).

Zapisy powyższej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość udzielenia ulgi w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Chodzi o możliwość umarzenia należności publicznoprawnych w całości albo w części lub odraczania bądź rozkładania na raty.

Na wstępie należy wskazać, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują ww. przepisy ustawy o finansach publicznych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek organom wyposażonym we władztwo publiczne.

W ocenie Organu uzasadnione jest by rozpoznając wniosek o umorzenie zobowiązania skorzystać z orzecznictwa sądowno-administracyjnego wypracowanego w zakresie rozumienia przesłanek "ważnego interesu podatnika (dłużnika)" i "interesu publicznego" na kanwie art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, który operuje pojęciami "ważnego interesu podatnika" i "interesu publicznego", gdyż nawet wydając decyzję administracyjną w oparciu o art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, przed rozważeniem przesłanek tam wskazanych, rozpatrzyć należy czy wystąpiły przesłanki "ważnego interesu dłużnika" i "interesu publicznego". W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Organ powinien dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organowi. W ramach uznania

administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia jednej z przesłanek - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 „k.p.a.”), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 „k.p.a.”), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 „k.p.a.”. W wyroku z dnia 7 lutego 2013 r. (sygn. akt I SA/Po 826/12) Sąd wskazał, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie zaległości podatkowych przewidziana w Ordynacji podatkowej opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co nie oznacza że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w ich stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nie istnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionych materiale dowodowym. Organ musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają charakter równorzędny, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone.

Zwroty: „ważny interes podatnika” i „interes publiczny” nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. Przepisy prawa, posługując się pojęciami: ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, jednocześnie ich nie definiują, ani też nie odsyłają do innych aktów prawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem NSA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2003 r. (sygn. akt SA/Sz 945/01) ważny interes podatnika to sytuacja, w której z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Zdarzeniem losowym będzie np. zaistniałe, niespodziewane zdarzenie niezależne od woli podatnika, które może spowodować, że ten znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, niepozwalającej mu na zapłatę należności. Ponadto, zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r. (sygn. akt I SA/Lu 612/12) ważnego interesu podatnika, będącego jedną z przesłanek udzielenia ulgi nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej. Przeciwnie przez ważny interes podatnika należy rozumieć nadzwyczajne względy, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika. W wyroku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (sygn. akt II FSK 2118/10) NSA wyjaśnił, że ogólną dyrektywą interpretacyjną przy wykładni pojęcia ważnego interesu podatnika powinno być uznanie wyjątkowości instytucji przyznawania wszelkich ulg w spłacie zobowiązań. Dalej NSA wskazał, że chodzi o sytuacje wyjątkowe, losowe niezależne od działań podatnika np. klęskę żywiołową, nagłą chorobę itp. Inne rozumienie tego pojęcia doprowadziłoby do uznania, że każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej spełniałby przesłanki do uzyskania ulg w spłacie zobowiązania.

Przy analizie przesłanki ważnego interesu podatnika należy podkreślić, iż kompetencja organu – jak wskazuje się w orzecznictwie podatkowym – nie polega na określeniu tej przesłanki. W wyroku WSA w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2009 r., sygn. akt I SA/Sz 667/09 przyjęto, że „z brzmienia art. 67a § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej nie wynika prawo organu podatkowego do określania ważnego interesu podatnika. Organ podatkowy, jako przedstawiciel skarbu państwa, posiada kompetencje do określania interesu publicznego i jego uzasadniania”. Obowiązkiem organu podatkowego jest więc ustalenie okoliczności, które wypełniałyby zakres pojęcia ważnego interesu podatnika, a nie jego wskazanie, określenie.

Wyjaśniając natomiast znaczenie drugiej przesłanki, należy przytoczyć treść wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt III SA/Wa 1964/05), gdzie wskazano, iż pojęcie terminu „interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stanowienia prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity pogląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcia interesu publicznego rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych. Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 13 grudnia 2012 r. (sygn. akt I SA/Ke 623/12), analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki interesu publicznego zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Podnosi się również, że jakkolwiek w interesie publicznym leży, aby wszyscy zobowiązani wywiązywali się z obowiązku zapłaty należności, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów budżetu państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc społeczną.

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, iż w judykaturze podnosi się, że obie przesłanki umorzenia mają charakter równorzędny. Organ zobowiązany jest w trakcie postępowania ustalić, która przesłanka przeważa i na tej podstawie zdecydować o zastosowaniu przez beneficjenta ulgi w spłacie zobowiązania.

Niniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Stronę wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony i to w interesie Strony leży podanie do wiadomości Organu wszystkich okoliczności sprawy, a także ich utrwalenia w dokumentach. Strona musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar udowodnienia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Strona zobowiązana jest wskazać okoliczności, które jej zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Jeżeli więc Strona powołuje się na przesłankę ważnego interesu publicznego, musi wskazać, na czym one w jego konkretnym przypadku polegają (wyrok NSA z 23 września 1999 r. SA/Sz 1116/98).

Odwołując się do interpretacji identycznych przesłanek na gruncie art. 48 § 1 oraz art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, należy stwierdzić, że pojęcia ważnego interesu dłużnika oraz interesu publicznego to typowe zwroty niedookreślone, których treść należy każdorazowo łączyć z konkretną sprawą. Ważny interes dłużnika należy oceniać, kierując się obiektywną, aprobowaną społecznie skalą wartości. Jako wartości stojące wysoko w tej skali powszechnie uznaje się zdrowie, życie czy też możliwość zarobkowania. Biorąc pod uwagę, że instytucje stosowania ulg w postaci umorzenia mają charakter nadzwyczajny, należy również wskazać, że okolicznością przemawiającą za stosowaniem ulgi nie jest samo regulowanie zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, ponoszenie kosztów związanych z należnościami ani sezonowość osiągania przychodów. W literaturze w zakresie rozumienia identycznej przesłanki na gruncie art. 67a § 1 ordynacji podatkowej „wyczerpanie przesłanki ważnego interesu podatnika wiąże się wyłącznie z nadzwyczajnymi względami, które mogłyby zachwiać podstawami egzystencji podatnika”.

Podkreślić należy, że jakkolwiek komentowana regulacja opiera się na instytucji uznania odnoszącego się do zobowiązań o charakterze cywilnoprawnym, to jednak identycznie jak w wypadku uznania administracyjnego poza uznaniem pozostaje ocena wystąpienia w konkretnej sytuacji przesłanek zastosowania ulg. Ustawodawca, pozostawiając do uznania wierzyciela zastosowanie ulgi w postaci umorzenia, nie zezwala na pełną dowolność w zakresie podjęcia decyzji, czy stosuje uznanie. Podjęcie decyzji musi zostać poprzedzone szczegółowym wyjaśnieniem wszystkich okoliczności sprawy w zakresie przesłanek zastosowania ulgi i ich analizą, wnikliwe ustalenie sytuacji gospodarczej dłużnika, a także ocena, czy jest uzasadnione uszczuplenie należności, aby na skutek zastosowania ulgi poprawić kondycję gospodarczą dłużnika.

Należy ponownie podkreślić, że ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Strony. Nie można wystąpienia przesłanki ważnego interesu podatnika upatrywać w dolegliwości finansowej, jakiej doświadcza obecnie Strona w związku z koniecznością wywiązania się z ciążących na niej zobowiązań. Trudna sytuacja majątkowa dłużnika (gdyby taka wystąpiła) sama w sobie także nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie wnioskowanej ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem dłużnika, ponieważ w przeciwnym razie prowadziłoby to do absurdu, gdyż każdy dłużnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi.

Strona wprawdzie w przekazanej dokumentacji w niniejszym postępowaniu wskazała w ramach złożonych dokumentów, że za udzieleniem ulgi przemawiają nadzwyczajne okoliczności w postaci złej sytuacji finansowej. Nie zmienia to jednak faktu, że w momencie wnioskowania o dofinansowanie (w 2016 r.) Wspólnota Mieszkaniowa podjęła decyzję o skorzystaniu z dofinansowania inwestycji, mając jednocześnie świadomość ryzyka zwrotu dofinansowania z odsetkami w przypadku zaistnienia nieprawidłowości (vide: § 10 podpisanej Umowy o dofinansowanie). Nie jest więc to żadna nowa nieprzewidziana okoliczność uzasadniająca zastosowanie wnioskowanej ulgi.

Dodatkowo należy podkreślić, że strona przekazała wyciągi bankowe obrazujące wpłaty od mieszkańców do części lokali tworzących Wspólnotę Mieszkaniową, a co za tym idzie brak jest pełnego poglądu sytuacji finansowej. Zgodnie z załączoną dokumentacją finansową brak wpłat od pozostałych osób, którzy zgodnie z Księgami Wieczystymi załączonymi do akt sprawy widnieją jako właściciele lokali, którzy również są częścią tej Wspólnoty.

Ponadto, należy zauważyć, iż przyznanie Stronie ulgi w postaci umorzenia powstałych z jej winy zaległości, a zatem nie będących wynikiem nagłych, nadzwyczajnych zdarzeń losowych, które mogły ewentualnie uzasadniać przyznanie powyższej ulgi, stałoby w sprzeczności z zasadą równego traktowania przez Instytucję Zarządzającą Beneficjentów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji.

W ocenie Instytucji Zarządzającej kolejnym argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku ważnego interesu publicznego, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w części ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii

Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Organ jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia. Dodatkowo, nieskorzystanie z uruchomienia wskazanego przez Stronę zabezpieczenia realizacji Projektu, naruszałoby zasadę równego traktowania beneficjentów środków unijnych. Mając na uwadze powyższe, Strona miała świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na niej, a co za tym idzie powinna również odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wykrycia przez organy kontrolne nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego Projektu.

Jak już powyżej podkreślono – powyższe zabezpieczenie temu celowi właśnie miało służyć, o czym Strona była w pełni świadoma przystępując do Projektu i składając przedmiotowe zabezpieczenie, a ponadto nie wywiązała się ona z obowiązujących ją procedur wydatkowania środków unijnych, co w sposób oczywisty musiało się wiązać z żądaniem zwrotu dofinansowania. Należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie szczególnie interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania beneficjentów.

Strona nie wywiązała się z obowiązujących ją procedur wydatkowania środków unijnych, co zostało orzeczone decyzją, a zatrzymałaby środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, które to jednak musiałyby zostać zwrócone do UE ze środków własnych Województwa Świętokrzyskiego – środków, które nie są przewidziane w budżecie Województwa Świętokrzyskiego. Wskazane zabezpieczenie służyć ma właśnie takiemu celowi – uzyskaniu zwrotu środków w przypadku ich wydatkowania z naruszeniem procedur.

Organ pragnie również nadmienić, że Strona powinna sobie zdawać sprawę, że Organ również musi dbać o interes publiczny. „Interes publiczny” to sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowej spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie on w stanie zaspokajać swoich potrzeb materialnych (por. wyrok NSA z 22 kwietnia 1999 r., SA/Sz 850/98, LexPolonica nr 339790).

Zdaniem Organu w analizowanej sprawie nie zachodzi ważny interes publiczny przemawiający za udzieleniem wnioskowanej ulgi, ponieważ aktualna sytuacja Strony jest konsekwencją jej wcześniejszych działań i suwerennych decyzji. Powstanie przedmiotowej należności, jak wykazano w decyzji, spowodowane było realizacją inwestycji niezgodnie z procedurami obowiązującymi przy wykorzystaniu środków publicznych.

Przyznanie zatem przez Organ wnioskowanej ulgi w postaci umorzenia należności wraz z odsetkami, w ocenie Organu, stanowiłoby akceptację nienależytego wywiązywania się z zobowiązań nałożonych na Stronę w umowie o dofinansowanie Projektu, co w rezultacie godziłoby w interes publiczny i interes innych beneficjentów, wywiązujących się z nałożonych przez prawo zobowiązań. Należy mieć na względzie, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może narazić Organ na zarzut stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych

podmiotów, które wywiązują się z nałożonych na nie korekt finansowych (analogicznie: wyrok WSA w Warszawie sygn. akt: III SA/Wa 1159/10).

Ważny interes podatnika wymaga istnienia nadzwyczajnych okoliczności w sytuacji życiowej konkretnego podatnika, zdarzeń obiektywnie niezależnych od postawy, zachowania podatnika, na które nie mógł mieć wpływu nawet przy dołożeniu nadzwyczajnej staranności w danych okolicznościach, zaś interes publiczny oznacza, że za zastosowaniem wnioskowanej ulgi musi przemawiać konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Uprzywilejowanie Strony poprzez przyznanie jej wnioskowanej ulgi, w sytuacji gdy poprzez swoje działania dopuściła się do naruszenia przepisów obowiązujących przy wykorzystaniu ww. środków, mogłoby wywołać przekonanie, że nawet nieprawidłowa realizacja Projektu może nie powodować negatywnych konsekwencji w postaci zwrotu środków dofinansowania z odsetkami. Z punktu widzenia konieczności zachowania przez Organ równorzędności traktowania podmiotów, otrzymujących ww. dofinansowanie byłoby to zjawisko wysoce niepożądane jak również niekorzystne z punktu widzenia wartości ogólnospołecznych.

Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego. Tak więc dbałość o interes Skarbu Państwa/jednostki samorządu terytorialnego, rozumiany jako konieczność zapewnienia stałych dochodów państwa/jednostki samorządu terytorialnego wymaga, aby dłużnicy publicznoprawni przestrzegali przepisy prawne, w tym ustawy o finansach publicznych, by była przestrzegana zasada równości i sprawiedliwości "opodatkowania", od której „wyłomem są ulgi w ich umarzaniu”.

Mając na uwadze powyższe oraz przywołane orzecznictwo sądowno-administracyjne, Organ stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione powyżej przesłanki umożliwiające umorzenie wnioskowanej należności wraz z odsetkami. Co więcej udzielenie wnioskowanej ulgi byłoby wysoce niepożądane z punktu widzenia interesu publicznego, bowiem to w jego definicji wskazano konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Wobec powyższego, Organ stwierdza że w przedmiotowej sprawie niemożliwe jest udzielenie wnioskowanej ulgi z uwagi na brak wykazania przez Stronę jej ważnego interesu przemawiającego za otrzymaniem takiej pomocy, a także z uwagi na brak zaistnienia ważnego interesu publicznego. Konieczność zapłaty przez Stronę przedmiotowej należności jest efektem jej działań i realizowania przedmiotowego Projektu niezgodnie z zapisami Umowy o dofinansowanie. Udzielenie więc Stronie, w analizowanej sytuacji, takiej ulgi przez Organ stanowiłoby również naruszenie zasady równego traktowania wszystkich beneficjentów. Instytucja Zarządzająca wykonując zadania, o których mowa w ustawie o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów.

W tak ustalonym stanie faktycznym oraz mając na uwadze powyższą analizę Organ stwierdza, że nie jest zasadne wydanie decyzji o udzieleniu przedmiotowej ulgi.

Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością

publicznoprawną szczególnie, że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Organ jest jedynie dysponentem a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania.

Odnosząc się do wniosku Strony o przywróceniu terminu do złożenia dodatkowych dokumentów, określonego w zawiadomieniu z dnia 3 czerwca 2020 r., należy przytoczyć wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt IV SA/Wr 149/19. Zgodnie z jego uzasadnieniem terminy wynikające z art. 10 „k.p.a.” nie mają charakteru terminów procesowych, a tylko instrukcyjne, techniczne i nie podlegają przywróceniu.

Niezależnie od tego dokumenty dołączone do wniosku o przywrócenie terminu z dnia 16 lipca 2020 r. zostały przeanalizowane i uwzględnione przy wydaniu niniejszej decyzji.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzekł jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) decyzja Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr: RPSW.IZ.UMWSW.03.03.00-26-0059/16-2020/01 z dnia 15.01.2020 r.,
- 2) wniosek o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wraz z odsetkami z dnia 08.05.2020 r. (data wpływu do Organu 18.05.2020 r.),
- 3) pełnomocnictwo radcy prawnego do reprezentowania Beneficjenta z dnia 19.11.2019 r. poświadczona za zgodność z oryginałem z dnia 14.05.2020 r. wraz z opłatą skarbową,
- 4) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.3.64.2020 z dn. 03.06.2020 r.
- 5) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.3.64.2020 z dn. 07.07.2020 r.
- 6) wniosek o przywrócenie terminu z dnia 16.07.2020 r. (data wpływu do Organu 20.07.2020 r.), na złożenie dodatkowych dokumentów księgowych do zbadania stanu faktycznego przedmiotowej sprawy o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań wraz z odsetkami,
- 7) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.3.64.2020 z dn. 04.08.2020 r.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Strona może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach

skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wówczas z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) Pełnomocnik: Magdalena Piotrowska-Gawron, Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Zabawa nr 25, 30-653 Kraków,
- 2) a/a – (2 egzemplarze).